

УДК: 614.253.4:371.59:37.015.3

Сенишин Н.Ю.

Форми контролю та підготовка матеріалів методичного забезпечення студентів з дисципліни «Дерматологія та венерологія»Кафедра дерматології та венерології (зав. каф. – проф. Н.Г. Вірстюк)
Івано-Франківського національного медичного університету

Резюме. У роботі наведено шляхи оптимізації проведення практичного заняття з предмету «Дерматологія та венерологія». Вказується на необхідність використання при визначенні рівня підготовки студентів до заняття тестових завдань II та III рівнів засвоєння, що дає можливість викладачу максимально адекватно визначити рівень підготовки студента до заняття та ступінь засвоєння ним матеріалу безпосередньо на занятті; значно збільшує можливість оволодіння матеріалом з практичної частини заняття.

Ключові слова: рівень засвоєння, тестові завдання.

Постановка проблеми і аналіз останніх досліджень.

Організація навчального процесу за кредитно-модульною системою освіти потребує активного використання сучасних методів контролю успішності з відповідними матеріалами методичного забезпечення, що сприяє формуванню професійних вмінь та навичок студентів на належному рівні. За допомогою правильно підібраних методів контролю успішності студента ми сприяємо оптимізації теоретичної частини заняття, зменшуємо кількість часу, що затрачається на визначення рівня готовності студента до заняття та ступінь засвоєння ним матеріалу як самостійно так і на занятті, збільшуючи час на практичну частину [1,2].

Мета. Оптимізація матеріалів контролю знань студентів з предмету «Дерматологія та венерологія».

Матеріал і методи дослідження

Проведено аналіз рекомендованих тестових завдань із предмету «Дерматологія та венерологія». Виділено групи тестів для оцінки вихідного рівня знань студентів на підготовчому етапі та контролю професійних вмінь на підсумковому етапі заняття.

Результати дослідження та їх обговорення

Оптимізація матеріалів контролю знань студентів вимагає розуміння рівнів засвоєння інформації. Традиційно виділяють чотири рівні засвоєння (за Беспалько В.П.) [1,2]:

I рівень – загальні уявлення, що забезпечують лише впізнавання матеріалу при повторному сприйнятті. Самостійне повноцінне відтворення матеріалу на цьому рівні не передбачається.

II рівень – репродуктивні знання. Цей рівень засвоєння передбачає, що студент розуміє, пам'ятає і може самостійно детально відтворити теоретичний матеріал, а також використати його у вирішенні стандартних, типових задач.

III рівень – власне професійні навички і вміння. Головним завданням професійної підготовки медика є формування системи професійних вмінь і навичок, що складають основу майбутньої професійної діяльності.

IV рівень – творчий, передбачає самостійний пошук, відкриття нових знань, способів дій.

Студенти, з якими доводиться спілкуватися на нашій дисципліні «Дерматологія та венерологія», приходять з багажем знань, отриманим за попередні роки. На кожне заняття вноситься величезний об'єм інформації, з яким студент повинен не просто ознайомитися, а кінцевим результатом для студента є «знати», «вміти» та «оволодіти» матеріалом згідно з поставленою навчальною метою кожного заняття [3]. Виходячи з вищевказаного, викладачі повинні забезпечити оптимізацію матеріалів контролю заняття для визначення, що «знає», «вміє» та чим «оволодів» кожен студент на занятті.

Традиційно виділяють три основні види матеріалів контролю:

1) теоретичні запитання;

2) тести (завдання із запрограмованим варіантом відповіді);

3) задачі.

Матеріали контролю забезпечуються для різних рівнів засвоєння для підготовчого та заключного етапів.

Тести успішності – це сукупність тестових стандартизованих завдань, що використовуються як інструмент для визначення рівня оволодіння відповідною діяльністю: уявленням, знаннями, навичками, вміннями [2]. Відповідно до сучасних вимог тестові завдання повинні охоплювати весь об'єм матеріалу, що підлягає контролю. Наші тестові завдання повинні бути спрямовані на визначення II та III рівнів засвоєння матеріалу. Виходячи з вмісту II рівня засвоєння, адекватні йому тести повинні бути побудовані так, щоб вони дозволяли оцінити точність, глибину, повноту теоретичних знань студента, якість запам'ятовування і відтворення їх на понятійному рівні. Насамперед це тести з множинним вибором, що передбачають вибір групи правильних відповідей з багатьох. Наприклад, пропонується 7 відповідей, із яких студенту потрібно вибрати 4 правильних. Такий тест зменшує ймовірність вгадування.

До тестів II рівня відносять також «тести на підстановку» або «тести з вільно побудованою відповіддю». Завдання таких тестів пропонують студенту перерахувати, назвати, вписати елементи, симптоми, ознаки, критерії, методи і тощо. При цьому їх необхідна кількість може бути вказана, що робить тест для студента дещо простішим. Якщо ж кількість відповідей не вказана, студент повинен не тільки самостійно знайти правильні відповіді, але і визначити їх кількість. В цьому випадку рівень складності тесту дещо зростає.

Типовим прикладом «тестового завдання з вільно побудованою відповіддю» є тести, побудовані на основі малюнків, графіків або структурно-логічних схем. Студенту пропонується назвати пронумеровані елементи малюнка, графіка або пропонується заповнити незаповнену структурно-логічну схему теоретичного матеріалу по темі або її частині [4].

До II рівня складності відносять тестові завдання, що передбачають визначення правильної послідовності дій із заданою довільною. В основу цього тесту може бути закладений алгоритм будь-якого професійного навичку, наприклад, схема надання допомоги при анафілактичному шоці, або стандартна схема проведення профілактичних заходів і т.п. [4].

Ще одним з варіантів програмованих завдань II рівня є тести на знаходження відповідності між елементами двох рядів даних, тобто знаходження логічно зв'язаних пар. Наприклад, пропонуються дві групи даних: перелік захворювань та лікарських засобів. Необхідно вибрати для кожного захворювання основний медикамент із другої групи [4].

Виходячи зі значення III рівня засвоєння, тестові завдання, що йому відповідають, повинні бути сконструйовані так, щоб вони дозволяли оцінити вміння студента оперувати знаннями, точно диференціювати їх, вести порівняльний аналіз різних груп ознак за багатьма критеріями. Цим вимогам відповідають тести класифікаційного типу. Конструкція їх передбачає необхідність вибору великої кількості ознак декількох груп по заданих критеріях. Прикладом може слугувати тест, побудований за принципом таблиці диференційної діагностики [4].

Висновки

Узагальнюючи можливість розробки та використання

тестів успішності необхідно підкреслити, що дотримання критеріїв відповідності вимагає від викладачів чіткої орієнтації на навчальну мету, що планується в рівнях засвоєння. Визначивши необхідний рівень контролю (проміжний, кінцевий чи підсумковий), розробляються відповідні до нього тести успішності, що дозволять оцінити ступінь досягнення цього рівня зі студентами.

Але якщо рівень тесту чітко відповідає меті професійного навчання та контролю, то вибір типів тестів успішності обумовлений специфікою змісту і логічною структурою навчальної дисципліни. Власне ця специфіка і визначає спектр найбільш підходящих для даної дисципліни типів програмованих завдань різних рівнів.

Перспективи подальших досліджень

Враховуючи те, як невпинно все міняється, вдосконалюється, прогресує, для студентів з'являються нові можливості отримання інформації, ми повинні тримати руку на пульсі, оволодівати цією інформацією та вдосконалювати всі методи контролю, що використовуються при викладанні дисципліни.

Література

1. Булах І.С. Проблеми оцінювання знань студентів у контексті вимог Болонської декларації / І.С. Булах, М.Р. Мруга: матеріали Всеукраїнської наукової навчально-методичної конференції «Нові напрямки впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у ВМ (Ф)НЗ України», (Тернопіль, 11-12 травня 2011р.)- Тернопіль.-2011.-№2.- С.20-22.
2. Мілерян В.Є. Методичні основи підготовки та проведення занять у вищих методичних навчальних закладах / В.Є. Мілерян. – К., 2007.-120 с.
3. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб.- К.: «Академвидав», 2006.-352с.

4. Форми тестових завдань. Форма подання тестового завдання [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://pidruchniki.ws/formi_testovich_zavdan_forma_podannya_testovogo_zavdannya

Сенишин Н.Ю.

Формы контроля и подготовки материалов методического обеспечения студентов с дисциплины «Дерматология и венерология»

Резюме. В работе приведены пути оптимизации проведения практического занятия по предмету «Дерматология и венерология». Указывается на необходимость использования при определении уровня подготовки студентов к занятию тестовых заданий II и III уровней усвоения, что дает возможность преподавателю адекватно определить уровень подготовки студента к занятию и степень усвоения им материала непосредственно на занятии, значительно увеличивает возможность овладения материалом практической части занятия.

Ключевые слова: *уровень усвоения, тестовые задания.*

N.Yu. Senyshyn

Forms of Control and Preparing the Materials of Methodic Supply of Students in Discipline “Dermatology and Venereology”

Department of Dermatology and Venereology
(Head of the Department – Prof. N.H.Virstiuk)
Ivano-Frankivsk National Medical University, Ivano-Frankivsk, Ukraine

Abstract. The article contains ways of optimizing the conducting of practical classes in “Dermatology and Venereology”. There is indicated the necessity of using the tests of the 2nd and 3rd level of mastering in determining the level of readiness students for classes that allows the teacher to determine the most adequate level of readiness of students to classes and degree of assimilation of the material directly in class, and increases the possibility of mastering the material from a practical part of a class.

Keywords: *level of assimilation, tests.*

Надійшла 20.01.2014 року.